

Ова књига припада:

.....

MY FIRST BOOK OF BEDTIME STORIES
Copyright © 2017 Igloo Books Ltd
Права за српско издање © 2018 Вулкан издаваштво

Сва права су задржана. Ниједан део ове књиге не сме се чувати, умножавати или на било који начин дистрибуирати, било у електронском или механичком облику, укључујући и фотокопирање, снимање и све остале системе чувања и размене података, без претходног писаног допуштења од стране власника права.

Издавач: Вулкан издаваштво
За издавача: Мирослав Јосиповић, Ненад Атанасковић и Саша Петковић
Суиздавач: Ружно паче
Уредници: Бранка Јосиповић и Небојша Бурзан
Превод: Бранка Јосиповић
Лектура и коректура: Вулкан издаваштво

Написала: Зана Чаун
Илустрације: Сара Конер, Жақлина Ист и Лорен Мендес

Штампано у Кини
Тираж 3.000

ISBN 978-86-10-02191-2
COBISS.SR-ID 258277388

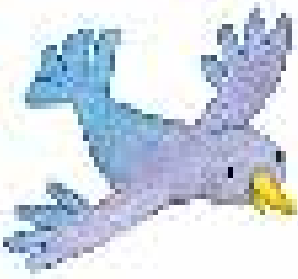
Моја преа ризница
прича за
лаку ноћ

Садржај

Заборавни Јоца	6
Поспани Пера.....	14
Томина кућица на дрвету	22
Принцезе не носе наочаре	32
Тигрић Жика.....	40
Леци снови	48

Време је за спавање.....	56
Чудовишта не постоје.....	64
Камповање.....	72
Ружичасти меда.....	80
Анђини стихови.....	88

Заборавни Јоца

Лисац Јоца је веома забораван. Једне вечери, док је градио високу кулу од коцкица, на телевизору је угледао баш добар цртани филм о диносаурима.

„Роаар!“,
викнуо је Јоца.

„Ох, малиша“, рекао је тата.
„Заборавио си да завршиш кулу. Скупи
играчке а ја ћу ти угрејати млеко.“
Тако је Јоца почео да пакује своје
аутиће и плишане играчке.
Застао је када је спазио ракету.

Јоца је **јурцао** по соби, као прави астронаут по свемиру. **Вушшш!**
„Ох, малиша“, рекао је тата, носећи у руци шољу топлог млека. „Заборадио си да
поспремиш играчке. Хајде, попиј млеко док ти ја спремим пенушаву купку.“

Тата се запутио степеницама на спрат, а Јоца је, уместо да попије млеко, враћао коцке од којих је градио кулу у кутију за играчке. „Знам“, мислио је. „Сложићу их по бојама.“ Тако је Јоца прво вратио црвене коцке у кутију, затим плаве и на крају зелене.

„Ох, малиша“, рекао је
тата када се вратио.

„Заборадио си да попијеш млеко.“
Управо тада, зачуло се звоно и
тата је отишао да отвори врата.
Јоца је чуо неке занимљиве звуке
који су допирали из купатила.
„Шта је то?“, питао се.

Јоца се попео на спрат да истражи те **пљус-пљус** и **бућ-бућ** звуке.

„Аууу!“, ускликнуо је када је видео шта се дешава. Славина је била одврнута, а када пуна воде која само што се није излила.

Тата је затворио улазна врата и зачуо Јоцино **дозивање**. Појурио је уз ступенице. Јоца је заврнуо славину баш на време и спречио да се вода излије.
„Ох, тата“, казао је Јоца са осмехом. „Заборавио си на моју купку.“

„Изгледа да ниси једини који заборавља ствари“, рекао је тата.
Потом се насмејао, док су његови образи постајали све црвенији од срамоте.
„Добро је да си дошао да провериш. Све си нас спасао!“ Јоца је
био поносан. Проћи ће неко време пре него што опет нешто заборави!

